

První brněnská mláďata vlků hřivnatých

Vlci hřivnatí, kteří nejsou často chovaným druhem v zoologických zahradách, se poprvé v historii brněnské zoo rozmnožili. Na konci ledna bylo zřejmé, že se v zázemí největších jihoamerických psovitých šelem něco děje, ale s ohledem na plachost těchto zvířat se chovatelé až na konci února mohli přesvědčit, že se narodila tři mláďata.

Zoo Brno chová vlky hřivnaté od roku 2000 a tento druh je součástí Evropského záchovného programu /EEP/. Chovný pár obývá společně výběh v horní části Mniší hory druhý rok – sedmiletá samice Saartje přijela v roce 2011 z polského Gdaňsku a od roku 2013 jí dělá společnost tříletý samec Karlos. Na konci ledna chovatelé pozorovali nápadnou změnu v jejich chování. Zatímco za normálních okolností jsou oba mírní, samice zvědavější a samec spíš plachý, po narození mláďat si výběh intenzivně brání. „V zoologických zahradách hraje při odchovu mláďat vlků hřivnatých důležitou roli psychická pohoda rodičů. Jsou to velmi plachá zvířata, proto potřebují po porodu absolutní klid. Právě stres bývá častou příčinou úhynu mláďat brzy po narození. Naše mláďata jsou dva samci a jedna samička a mají za sebou první veterinární prohlídku. O mláďata se starají oba rodiče a konkrétně náš poměrně mladý samec je přímo vzorový táta. Pečuje o trojčata většinu času a matka pak zejména v době kojení,“ říká kurátorka savců Zoo Brno Dorota Gremlicová. Vlk hřivnatý /*Chrysocyon brachyurus*/ se od jiných velkých zástupců této čeledi liší celkovým vzhledem, chováním i složením stravy. Přesto, že ve hřbetě je vysoký téměř 90 cm, váží jen kolem 23 kg. Dlouhé nohy jsou výhodou v prostředí travnatých a křovinatých porostů, které jsou jejich přirozeným domovem. K typickým znakům vlka hřivnatého patří rezavá srst, tmavá dolní část nohou, bílá špička ocasu a hřiva na hřbetě, která je tvořena prodlouženými černými chlupy. Na rozdíl od jiných psovitých šelem netvoří smečky a také složením stravy je vlk hřivnatý velmi netypickou šelmou. Je všežravec, ale v přírodě převážnou část jeho jídelníčku tvoří rostlinná složka /v sezóně až 50 %/, jinak loví drobné hlodavce. Hlavní komponent potravy je lilkovitá rostlina *Solanum lycocarpum*.

